

Záhada C·mestečka Cinnamon Falls

R. L. KILLMORE

metafora

metafora®

Záhada
C • mestečka
Cinnamon
Falls

R. L. KILLMORE

R. L. Killmore
Záhada mestečka Cinnamon Falls

Vydala GRADA Slovakia s.r.o. pod značkou Metafora
Moskovská 29, 811 08 Bratislava 1
www.grada.sk
Tel.: +421 2 556 451 89
ako svoju 374. publikáciu.

Z anglického originálu *A Cinnamon Falls Mystery*, vydaného vydavateľstvom *Simon & Schuster UK Ltd.* v roku 2025, do slovenčiny preložila Monika Tužinská.

Jazyková redakcia Anetta Letková
Návrh obálky Adrián Macho
Grafická úprava a sadzba Zuzana Ondrovičová
Zodpovedná redaktorka Lucia Baťová

Vydanie 1., 2025
Počet strán 312
Tlač Tisk Centrum s.r.o.

CINNAMON FALLS
Text Copyright © RL Killmore 2025
Published by arrangement with Simon & Schuster UK Ltd
1st Floor, 222 Gray's Inn Road, London, WC1X 8HB
Slovak edition © GRADA Slovakia s.r.o., 2025
Translation © Monika Tužinská, 2025

Táto kniha je fiktívnym dielom. Všetky odkazy na skutočné udalosti, skutočných ľudí a miesta sú použité fiktívne. Ostatné mená, postavy, miesta a udalosti sú výplodom autorkinej fantázie a akákoľvek podobnosť so živými alebo mŕtvymi osobami, skutočnými udalosťami, organizáciami alebo miestami je čisto náhodná.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage and retrieval system without permission in writing from the Publisher.

Upozornenie pre čitateľov a používateľov tejto knihy

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto tlačenej či elektronickej knihy nesmie byť reprodukováaná a šírená v papierovej, elektronickej či inej podobe bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa. Neoprávnené použitie tejto knihy bude trestne stíhané. Automatizovaná analýza textu alebo údajov v zmysle článku 4 smernice 2019/790/EÚ a používanie tejto knihy na školenie AI sú bez súhlasu držiteľa práv zakázané.

ISBN 978-80-8305-166-9 (ePub)
ISBN 978-80-8305-165-2 (pdf)
ISBN 978-80-8305-164-5 (print)

Venujem všetkým rozprávačom predo mnou.

1

PONDELOK

Nia

Existuje veľmi jednoduché a logické vysvetlenie toho, prečo sa Nia ocitne naspäť v Cinnamon Falls. Vždy si predstavovala, že sa vráti domov v sprievode davu fanúšikov, ktorí budú skandovať jej meno a hádzať jej pod nohy lupienky ruží. Namiesto toho príde s dvoma kuframi plnými ľútosti, bolesťou hlavy a nutnou potrebou zdriemnuť si alebo zjesť veľkú kopu škoricovej zmrzliny. Podľa toho, k čomu sa dostane skôr.

Začnime faktami: Nia Janice Bennettová nerozbíja rodiny. Takže, keď sa slečna obrovské prsia a žiadny zadok odváži prebojovať pondelňajšou dopravou v Atlante a o ôsmej ráno sa zjaví pred Niiným trojposchodovým mestským domom s tvrdením, že Niin dvojročný partner je v skutočnosti už štyri roky jej manžel, Nia by sa najradšej skrútila ako cirkusant a vyparila sa.

Namiesto toho urobí druhú najrýchlejšiu vec. Odíde.

Za štyridsať minút s očami zaliatymi slzami napchá všetok svoj majetok vrátane rozmliaždenej hrdosti a zničeného ega do dvoch rozbitých kufrov a obrovskej kabelky, ktorú jej minulé Vianoce kúpil Bryant, teda jej nový bývalý priateľ, ktorý sa oženil niekoľko rokov predtým, než ju spoznal. Do dnešného dňa ju ani nevybrala zo škatule. Nenašla dôvod, prečo by nosila kabelku veľkú ako menší doberman. Mala pochopiť jej symboliku.

Po ceste v taxíku na autobusovú stanicu jej hlavou víria tisíce spomienok na ich vzťah – od momentu, keď sa stretli v kopírovacej miestnosti jej vysnívanej stáže v najvplyvnejšej právnickej firme v Georgii, Gildman & Sons, až po deň, keď si uvedomila, že celý ich vzťah bola jedna veľká lož.

Počas cesty dokáže myslieť iba na jeho úsmev. Na fotke, ktorú jej takmer vtlačila do ruky jeho žena, má Bryant nádhernú hnedú tvár pritisnutú k manželke a odhaľuje všetkých tridsaťdva zubov. Je oblečený v klasickom čiernom smokingu s bielym golierom, ktorý zdôrazňuje jeho starostlivo upravenú bradu. Hnedé oči mu žiaria od nekontrolovateľného šťastia, ako keby ho niekto nechal v hrnci na horúcej platni. Obaja majú ruky zdvihnuté smerom k fotoaparátu, ukazujú rovnaké prstene a vysmieávajú sa tým Nii.

Iróniou osudu je, že rovnaký výraz mal aj pred pár dňami, keď oslavovali Niine promócie. Chýbali iba prstene.

Čo jej uniklo a – to najdôležitejšie – ako mohla byť taká hlúpa?

Táto otázka znie Nii v hlave počas celej cesty domov do Cinnamon Falls. Posledné dva roky, okrem dokončenia štúdia, sa jej svet točil okolo Bryanta. Ak má byť k sebe úplne úprimná, bez neho sa teraz všetko zdá akési prázdnejšie.

Nia sa pozrie na mobil. Na tapete s Bryantom svieti dvadsaťdva zmeškaných hovorov z jeho čísla a ďalších štrnásť z neznámeho

čísla po tom, čo si ho zablokovala. Nechá ho, nech si v pokoji vyrieši svoj život. Má toho na rováši až-až. Už nie je potrebné, aby bola súčasťou jeho života. Nia nikdy nebola typ človeka, ktorý vyvoláva drámy, ale nejako sa k nej vždy dostanú.

Podarí sa jej pretiahnuť dva neposlušné kufre cez hranice okresu, ale posledná časť cesty bude najťažšia – cesta autobusom do Cinnamon Falls. Život v malom meste znamená, že nemáte žiadne súkromie. Keď dorazí do Cinnamon Falls, aspoň tretina mesta bude vedieť, že sa vrátila Nia Bennetová, mánotratná dcéra.

Nia sleduje, ako sa autobus pomaly blíži k jej zastávke. Shawna Danielsová, praneter pani Pearline, je už dospelá a podľa všetkého pracuje na plný úväzok v rodinnom podniku verejnej dopravy.

„Nia Bennetová?“ Shawna sa na ňu pozrie s vedomým výrazom a premeria si ju pohľadom, ako keby bola Nia mimozemšťanka poslaná zničiť jej domovinu.

„Ahoj, Shawna,“ pozdraví ju Nia a zápasí s kuframi, aby nespadli na zem.

„Dlho sme sa nevideli,“ odpovie Shawna a skonštatuje očividný fakt.

Odvtedy, čo Nia opustila Cinnamon Falls, ubehlo šesť rokov, ale kto by to počítal? Malé dievčatko s vrkočmi, ktoré sedávalo za volantom a s úžasom sledovalo, ako jej prateta manévruje veľkým autobusom po úzkych uliciach mesta, teraz sedí na jej mieste. Na polokošeli, ktorej jasná modrá farba dokonale ladí s vozidlom, tak ako to bývalo aj u pani Pearline, hrdo nosí logo s bleskom. Nia je rada, že aspoň niektoré veci sa od jej odchodu nezmenili.

„Koľko máš teraz rokov?“ spýta sa Nia.

„Osemnásť,“ odvetí. „Dokončila som školu skôr, lebo teta Pearline chce, aby som získala čo najviac praxe.“

Zavládne medzi nimi trápne ticho, až kým sa Shawna neusmeje na Niu. „Pomôžem ti s tým.“

Nia jej podá kufre, zatiaľ čo ona naloží zvyšné tašky do autobusu. Shawna úhľadne uloží Niinu batožinu do batožinového priestoru, posadí sa na sedadlo vodiča, zapne si bezpečnostný pás a trikrát skontroluje zrkadlá. Nia si všimne jej menovku s nápisom *V zácviku*.

„Ideš domov, aby si videla Dariusa Lyonsa na Jesennom festivale?“

„Dariusa Lyonsa?“ zopakuje Nia a meno so všetkou jeho slávou jej prenikne do mysle ako prvý sneh v zime – pomaly a potom všetok naraz. Pocíti bodnutie v hrudi a skontroluje dátum na telefóne. Šiesty október.

Jesenný festival sa vždy koná druhý víkend v októbri, čo znamená, že zostáva iba pár dní. Podľa dejín prví osadníci Cinnamon Falls založili tradíciu každoročného festivalu na jeseň, aby zjednotili komunitu po náročnej žatve. Teraz je to skôr tradícia, ktorá ochromí celé mesto sprievodmi, jazdou na vozoch so senom, súťažami v jedení, stánkami a najviac ceneným titulom pre matulantov – Kráľ a Kráľovná Cinnamon Falls.

„Vracia sa do mesta, aby korunoval nového Kráľa Cinnamon Falls,“ riekne Shawna veselo.

Nia je presvedčená, že aj po všetkých tých rokoch mu koruna sadne na ego ako uliata. „Nehrá teraz za Falcons?“ spýta sa. Keď naposledy premýšľala o miestnom miláčikovi, bol uprostred futbalovej sezóny. Len minulý rok vyhral jeho tím majstrovstvá, čo pravdepodobne primátora Lyonsa podnietilo k tomu, aby dal na bočnú stenu radnice namaľovať portrét svojho syna. Spomenutie Dariusa v meste vyvoláva v Nii iba pohrdanie.

„Má týždeň voľno,“ odvetí Shawna nadšene a vytrhne Niu z myšlienok na minulosť. „Dali mu priepustku na festival. Vieš

si to predstaviť? Darius Lyons dostane mestečko Cinnamon Falls na mapu.“

Nia zagúľa očami. Už má dosť rečí o Dariusovi. Cesta z autobusovej stanice do mesta im trvá štyridsaťsedem minút. Teší sa pri pohľade na štvorprúdovú cestu v Georgii, zle vyasfaltované ulice a ranný smog, ktorý ustupuje bujným zeleným lesom lemujúcim tiché jednopruďové diaľnice. Napriek rozhovoru o Dariusovi je Nia plná očakávaní. Nemôže sa dočkať, až ju priláka omamná vôňa škoric ako teplé objatie milovanej osoby, po ktorom tak túži.

No namiesto pokojnej a nostalgickej jazdy sleduje, ako jej zvodná predstava o zdriemnutí si prekláza pomedzi prsty. Shawna vôbec nie je ako jej prateta. Všetky tie roky tréningu pod vedením Pauline nepadli na úrodnú pôdu.

Keď dorazia na okraj mesta, Nia je presvedčená, že utrpela zranenia, ktoré ju oprávňujú žiadať o náhradu škody. Shawna zabrzdí tak prudko, že všetka Niina batožina vyletí dopredu a potom sa znova vráti dozadu. Absolútne nič ju však nemôže pripraviť na spokojný výraz na Shawninej tvári, keď dorazia k zmrzlinárni rodiny Bennetovcov, Cinnamon Scoop.

Cinnamon Scoop je prvou firmou, ktorú v Cinnamon Falls založili v čase, keď tu žilo len pár stoviek obyvateľov. Niina prababička Ma-Clara a jej manžel Eugene Bennett sa presťahovali do Cinnamon Falls, aby pracovali v starom mlyne na korenie. Spracovávali v ňom škoricu z divokých škoricovníkov, ktoré rástli v okolí, a balili ju na expedíciu po celej krajine. Eugene nosil domov trochu čerstvo mletého korenia a Ma-Clara začala vyrábať zmrzlinu s príchutou škoric ako sladkú pochúťku. Netrvalo dlho a povest' zmrzliny sa rozšírila po meste. Tak Ma-Clara otvorila skromnú zmrzlináreň pre robotníkov z mlyna.

Mlyn pred desiatkami rokov vyhorel, ale obchod a dedičstvo Bennettovcov zostali.

„Tu máš,“ povie Shawna s úsmevom na tvári. Hoci Cinnamon Scoop je posledné miesto, kam Nia chcela ísť, pretože sa s rodinou nerozišla práve v najlepšom, z posledných síl vyskočí z autobusu.

„Vitaj späť!“ zakričí Shawna, než odíde. Autobus vydá nepríjemný zvuk, keď vtrhne do premávky na Main Street, naspäť na autobusovú stanicu.

Nia chvíľu stojí na chodníku, lapá po dychu a pozoruje scénu pred sebou. Otec jej nepovedal, že obchod prerobili. Bola zvyknutá na maskota v podobe škoricového slimáka s vypúlenými očami, ktorý držal striebornú lyžičku. Na jeho mieste sa týči neapolská farebná markíza s názvom obchodu písaným písmom. Na ospalé mestečko ako Cinnamon Falls to pôsobí príliš moderne.

Nia sa otočí a rozhliadne sa. Maggie Shillingová a festivalový tím už vyzdobili hlavnú ulicu v rámci príprav na víkendové slávnosti. Na semafore visí biely transparent starý ako samotné mesto s nápisom *CINNAMON FALLS OD ROKU 1919*.

Vrátiť sa do centra diania v Nii vzbudzuje pokoru. Zhlboka sa nadýchne a vdýchne slabú vôňu divokej škorice z lesa. Keby bolo ticho, počula by zurčanie vodopádu vzdialeného niekoľko kilometrov.

Barkwoodsky most teraz pokrývajú bronzové a rubínovočervené listy. Stovky turistov z celej Georgie sem prichádzajú, aby si urobili pár fotiek. Nakoniec sa vydajú do mesta, aby si kúpili jablkový mušt v reštaurácii Rosie's alebo magnetku v obchode.

Obyvatelia Cinnamon Falls, ktorí tu žijú celoročne, toto mestečko milujú. Všetci okrem Nie.

Potiahne dvere zmrzlinárne v presvedčení, že bude prázdna, keďže je pondelok predpoludním. Existuje päťdesiatpercentná

šanca, že jej otec bude stáť za pultom a robiť inventúru alebo kontrolovať teplotu mrazničiek.

Namiesto toho ju však privítajú prenikavé výkriky tešiacich sa batoliat. Jej otec Walter stojí na pulte v smiešnej čiapke v tvare škoricového slimáka s rozpaženými rukami a so širokým úsmevom na tvári.

„A preto vždy hovorím: perfektný kopček zmrzliny je kľúčom k šťastiu!“ zvolá a zdvihne naberačku na zmrzlinu, ako keby to bol svätý grál.

Deti jasajú, akoby kázal o ohni a síre. Nia sa zamyslí, koľko cukru museli tieto nevinné deti dostať tak skoro ráno.

Ruka roztomilého chlapčeka s okuliarmi, ktoré sú príliš veľké na jeho tvár, vystrelí do vzduchu. „A ako krava robí zmrzlinu?“

Plecia jej otca klesnú, čo značí, že sa chystá rozpovedať svoj príbeh o pôvode zmrzliny od začiatku. No skôr ako to stihne, zozadu prevádzky vyjde Marjorie, Niina mama, s podnosom plným misiek s malými kopčkami jahodovej zmrzliny. Nii sa pri tom pohľade začnú zbiehať slinky. Kúsky jasnočervených jahôd, nazbieraných na vrchole sezóny na úrodnej pôde farmy starého Milтона, sú vmiešané do krémovej jahodovej zmrzliny podľa receptu Ma-Clary.

„Kto má chuť na jahody?“ spýtala sa Marjorie skupinky čakajúcich detičiek, ktoré od radosti zvýsknu.

Odvtedy, čo Nia odišla, jej mame zosiveli vlasy pri spánkoch. Má ich stiahnuté do úhladného chvosta a zvyšok zopnutý sponkou. Jej oči pôsobia jemnejšie a vrásky okolo úst výraznejšie, ale inak vyzerá rovnako.

Jej otec, naopak, nezostarol ani o trochu. Zjavne stále skáče po Ma-Clariných kvalitných pultoch a núti netrpezlivé deti sedieť dvadsať minút a počúvať o tom, ako sa vyrába zmrzlina pred tým,

než im ju dá ochutnať. Stále rozpráva rovnaký príbeh, ktorý prednášal pred rokmi, keď Nia prišla so svojou triedou v rámci týždňa *Čím budem, keď vyrastiem?*

Mama sa na ňu ani nepozrie a vyhrkne: „Keď už stojíš vo dverách, mohla by si nám pomôcť.“

To si Nia zaslúžila.

Keď sa videli naposledy, mali medzi sebou takú ostrú výmenu názorov, že Nia o tom doteraz máva nočné mory. Nebola si istá, ako na jej návrat zareaguje matka. Zatiaľ je to však oveľa lepšie, ako si to predstavovala v autobuse.

Odloží batožinu za zástenu pri dverách, vezme si náhradnú zásteru, vyhrnie si rukávy a pustí sa do práce. Po umytí rúk vezme toľko zmrzlín, koľko unesie, a pomáha mame rozdávať misy vrtiacim sa deťom, ktoré už začínajú spochybňovať, prečo sú niektoré kopčeky väčšie ako ostatné. Keď utíchnu sťažnosti, zmrzlinárňou sa nesie zvuk spokojného mľaskania, keď sa deti pustia do zmrzliny.

„Ale, ale, ale, či to nie je Nia ‚Nikdy sa nevrátim‘ Bennetová?!“ ozve sa známy hlas, keď Nia utiera škvrnu od zmrzliny z pultu. „Vrátila si sa, ako keby si nikdy neodišla! Tak veľmi ti chýbalo naberať zmrzlinu deťom?“

Morgan Taylorová sa od posledného stretnutia s Niou vôbec nezmenila. Dievča, ktoré všetci považovali za divné, pretože každý deň nosilo fialové oblečenie, jeho obľúbenú farbu. Tentoraz sa objavila aj na jej vlasoch: dramatický účes s fialovým pruhom v ofine, ktorý jej zakrýva ľavé oko. Má na sebe fialový sveter a roztrhané čierne džínsy. Cez ich výrazné otvory prechádza krížom-krážom fialová stuha.

„Vlastne áno,“ zasmeje sa Nia a spomenie si na nudné večery v prevádzke, keď obe snívali o tom, ako utečú z tohto malého mestečka. „Nie je nič lepšie ako pluzgiere na prstoch a kčce v rukách,

ktoré v tebe vyvolajú túžbu po domove. A čo ty? Užívaš si živobytie ako pastierka škriatkov?“ Pokývne hlavou smerom k deťom, ktoré sú zaujaté príbehom o zmrzlinovej prišere v podaní jej mamy. S veľkými očami a malými rúčkami pritísnutými na otvorené ústa intenzívne sledujú Marjorie so zlovestne skrútenými prstami.

„Žijem si svoj sen,“ odvetí Morgan sarkasticky a pokrčí plecami. Nasleduje dlhé objatie. Stíši hlas do šepotu. „Najlepšie na tom je, že veria všetkému, čo poviem.“

„Presne tak sa začínajú sekty,“ skonštatuje Nia s kamennou tvárou.

„Ďalšia zastávka je ovládnutie sveta!“ vyhlási Morgan s rozpaženými rukami. Obidve ženy sa rozosmejú, potom sa Morgan na chvíľu zastaví a prezrie si Niu od hlavy po päty. „Prišla si iba na návštevu?“ Ukáže na hromadu batožiny, ktorá naznačuje, že Nia sa tu zdrží oveľa dlhšie ako na víkendový výlet.

Nia otvorí ústa a na jazyku jej visí lož, že iba prišla skontrolovať situáciu, ale jej mozog sa rozhodne, že to neurobí. Dnes zažila dosť ľží na celý život.

„Neviem,“ odpovie.

Morgan prikývne a pohľadom hľadá Niine oči, akoby sa príbeh jej zlomeného srdca odzrkadľoval na jej tvári. Našťastie zmení tému. „To znamená, že prídeš na Jesenný festival v sobotu?“

Než Nia stihne potvrdiť, Morgan pokračuje: „Počula som, že sa vrátil Darius Lyons. Celé mesto je nadšené, že máme svoju vlastnú celebritu.“

Nia sa uškrnie. „Odkedy si jeho fanúšička? Ak si dobre pamätám, na strednej si ho považovala za idiota.“

„Nielen ja,“ opraví ju Morgan. „Ja, ty a Sienna sme si vtedy mysleli, že mu trochu hrabe. Teraz je to idiot s možnosťami. Myslíš si, že by ma zoznámil s Leonom Crosbym?“

„S tým hercom?“ spýta sa neveriacky Nia a zadržiava smiech.

„Bohužiaľ, Darius je moja jediná šanca, ako sa dostať medzi celebrity. Všetky sa navzájom poznajú, no nie?“

Nia jej nechce kažiť ilúzie. V pravý čas ju zachráni športové hodinky na Morganinom zápästí. Hlasno sa rozozvučia a na ciferníku jej blikajú nuly.

„Čas vypršal!“ zakričí na skupinu detí. „Všetci ticho a ruky v bok!“ Deti sa bez reptania postavia do radu, priložia si prst na ústa a druhú ruku si položia na bok. Morgan zavelí: „Poďme!“

Deti vyjdú z cukrárne a postavia sa k dverám, opatrne, aby nevstúpili na ulicu.

Morgan, spokojná s ich výkonom, sa tesne predtým, ako vyjde za nimi, obzrie na Niu. „Ak nemáš nič v pláne, zastav sa večer u Rosie. Jesse ťa určite rád uvidí.“ Žmurkne na ňu s úsmevom. Keby pri Nii nestáli rodičia, hodila by Morgan do hlavy ochutnávkovú lyžičku.

Keď sa Nia otočí, uvidí otca, ako zúrivým pohybom drhne stále to isté miesto na pulte, ktoré je už aj tak dokonale čisté. Aj mama je zaneprázdnená – prehadzuje tri detské knižky na polici.

„Koľko z toho ste počuli?“ spýta sa Nia a prekríži si ruky na hrudi.

Walter sa obráti k Marjorie a ich pohľady sa na zlomok sekundy stretnú v hádke o to, kto jej odpovie ako prvý. Keby bola Nia žena, ktorá uzatvára stávk, tipovala by, že to bude otec.

Mama ukáže bradou na hromadu kufrov pri dverách. „Čo sa stalo? Bryant ťa opustil?“

Ešteže sa Nia nestavila. „Vysvitlo, že je ženatý,“ odsekne Nia a dáva pozor, aby držala hlavu vysoko. „Tak som ho opustila.“

„Dobré dievča,“ súhlasne prikývne otec.

Nia sleduje, ako z maminej tváre zmizne spokojný úsmev a nahradí ho výraz, ktorý pripomína, ako keby v sebe ukrýval vlastné spomienky na zradu. Prejde cez izbu k dcére.

„Skupinové objatie?“ spýta sa Niin malý brat Niles, ktorý vyjde spoza pultu. Je oveľa vyšší, ako si ho pamätala.

Nia sa prvýkrát v ten deň zasmieje. Zachechce sa tak silno, až jej začnú tiecť slzy.